

In dankbare herinnering aan

MIENTJE DRIESSEN

• 20 mei 1926

† 1 november 2022

Mientje werd geboren op 20 mei 1926. Zij was het tweede kind uit het huwelijk van Herman Driessen en Marietje Schoonenberg. Vader was aannemer die op een gure dag een longontsteking opliep en negen dagen later stierf. Moeder Marietje bleef achter met 6 kinderen: Truus, Mientje, Nolda, Wim, Nol en Jennie. Op zijn sterfbed nam vader afscheid van zijn kinderen en vroeg hen goed voor moeder te zijn. Mientje onthield dat haar hele leven en handelde daar ook naar. Ze deed alles voor haar moeder: van schoorsteen vegen tot de rioolput legen. Haar moeder was naaister en maakte van afgedankte kleding nieuwe voor haar kinderen, die er daardoor zo netjes bij liepen dat de gemeente besloot de steun te verlagen van 12,50 naar 10 gulden per week!

Mientje kon goed leren en wilde onderwijzeres worden. Helaas was daar geen geld voor, dus ging ze op 14 jarige leeftijd in betrekking. Ze verzorgde bij een winkelier het huishouden. Haar weekloon van f 1,25 ging naar haar moeder.

Tijdens de oorlog liet ze haar protest blijken door in haar bloes één oranje knoopje te dragen, in die tijd niet geheel ongevaarlijk. In september 1944 kwam Groesbeek in de frontlinie te liggen en werden de Groesbekers geëvacueerd. Het gezin kwam via Wijchen in het bevrijde Nijmegen terecht. Daar ging Mientje veel om met soldaten. Een getraumatiseerde soldaat vond troost bij haar en maakte haar zwanger. Zo eindigde het geluk van de bevrijding in een verschrikkelijke nachtmerrie. Op 22 oktober 1945 werd haar zoon geboren, hij was gehandicapt en stierf twee maanden later.

Na de oorlog bleef familie Driessen in Nijmegen wonen. Mientje verdiende inmiddels haar brood als coupeuse. Op een dag kreeg ze een brief van een Engelse vrouw die Nel heette en haar bedankte voor de zorgen die ze had gehad voor haar zoon Bill, een Engelse soldaat. Mientje schreef een brief terug. Het zou een correspondentie worden die 25 jaar zou duren.

Mientje bezocht in die tijd regelmatig in Groesbeek haar vriendin Mientje Brinkhof. Daar werd ze verliefd op haar broer Hent met wie ze op

23 augustus 1951 trouwde. Ze gingen in het ouderlijk huis in het Binnenveld wonen, waar Ome Gerrit al eerder was ingetrokken. Hent was schoenmaker. Ze kregen 5 gezonde kinderen: Herman, Bettie, Henny, Marja en Rob.

15 jaar verzorgde Mientje oom Gerrit, die als een opa voor de kinderen was, tot zijn dood. Mientje hield veel van haar kinderen en gaf ze alle ruimte zich te ontwikkelen. Herman werd docent, Bettie kapster, Henny bioloog, Marja Assurantie-adviseur en Rob buschauffeur en kroegbaas. Nadat de schoenwerkplaats van Hent afbrandde ging Mientje als gezinsverzorgster werken bij de burens. Zij bestierde als een bezige bij twee huishoudens tegelijk.

Hent en Mientje gingen op hun 25ste huwelijksjaar naar Cornwall waar Nel bij haar dochter Phyllis en schoonzoon Reginald (Reg) Hawke woonde. Ze raakten bevriend en zochten hen jaarlijks op. In 1979 stierf Phyllis, Reg hertrouwde met Sylvia.

In de jaren '70 werd Hent met succes aan zijn hart geopereerd en 15 jaar later een tweede keer. Die keer ging het herstel ontzettend traag en werd hij hulpbehoevend. Mientje zorgde het laatste half jaar letterlijk dag en nacht voor hem. Hij stierf op 31 december 1992.

Rond die tijd overleed ook Sylvia van Reg. Toen Reg niet lang daarna naar Groesbeek kwam, ontbrandde het liefdesvuur tussen beiden. Die was zo intens dat Mientje op haar 67 jaar emigreerde naar Cornwall en daar trouwde met Reg. Sindsdien heet ze Wilhelmina of Willy Hawke. 21 jaar hebben ze daar samen gewoond. Reg stierf op 92 jarige leeftijd terwijl Willy zijn hand vasthield en lieve woordjes in zijn oor fluisterde.

Mientje ging terug naar Groesbeek waar ze haar intrek nam in haar appartement op Stationsweg 15-j. Een portret van Reg op haar nachtkastje en die van Hent aan de muur fungeren als 'bewakers van haar welzijn'. Langzaam hervond Mientje zich en de zorg van haar kinderen en de bezoeken van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen deden haar goed. Naarmate de tijd verstreek werd ook Mientje hulpbehoevend. Ze vond het heel erg toen ze zelf geen boodschappen meer kon doen of later niet meer kon lezen. Geestelijk bleef ze helder.

Wij zullen deze lieve, bijzondere vrouw missen.

Voor uw aanwezigheid en medeleven willen wij u hartelijk danken. Met name dank voor de liefdevolle verzorging van Perron S.

Namens alle kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen